

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ποιός είναι ο ιδανικός σύζυγος;

ΙΗ'

(Τι σπαντεῦν ή δεσποινίδες μας, πῶς τον θνειρευενται και πως τον θελουν)

ζητούν τιποτε άλλο όπο το χρήμα και τα φτωχά κορίτσια μένουν με τα σ-νειρά τους.

Μιλά Μικρή Όνειροπολός

'Η δις «ΑΓΝΩΣΤΟΣ» (Πάτρα), μᾶς γράψει :

Ιδανικός σύζυγος είνε έκεινος ποι δὲν έχει κακάς έξεις και ή μόνη φροντίς του είνε ή εύτυχιά της οικογενείας του.

«Άγνωστος»

'Η δις ΚΟΥΛΑ Δ. (Μεσολόγγι), μᾶς απαντά :

Άγαπημένο μου «Μπουκέτο». Η έρωτησίς σας περι ίδανικού σύζυγου είνε λιγάκι απότομος, γιατί μας αποσπατεί από τη φτωχή μας καρδιά τα μυστικά της και τα τυπωνετεί στό χαρτί, για να τα διαβάσουν χιλιάδες. «Ας είνε, ζώμα... Με τη δειλία μιᾶς μικρής κοπελλίτσας, απάντω είτε τας έρωτησεις σας. Είμαι ένα μικρό - μικρούτικο πιτοιρικάκι, παρ' όλη ζώμα τη μικρή μου ήλικια, δινειροπολώ κι' έγω ένα σύντροφο, σαν αγγελια, που θα μπορέστη να μοι δώσῃ τη χαρά και την εύτυχιά. Δεν δινειρέομαι ούτε βασιλόπουλα, ούτε πλούτη, ούτε χρυσά παλάτια. Μοι άρκει ένα φύλο μελαχρινού παλληκάρι, με έξιπνα καστανά ματάκια και μέ ωραιά ξανθό μαλλιά, με κοινωνική θέση μετριά και με χαρακτήρα ένθυμο. Το κυρώτερον όμως δύλω είνε να έχῃ καλή καρδιά. Να μην είνε ίδιοτροπος και γκρινιάρης, γιατί σας βεβαίω, αν είνε τέτοιος, γρήγορα θά το δώσως τα παπούτσια του στό χέρι! Αύτος για μένα είνε ένα ίδανικος σύζυγος. «Ενας γάμος τέλος είνε εύτυχισμένος, όταν προέλθει έξι ζμοιστικούς αισθημάτος και δυάντων υπάρχει, παρά το χρήμα. Διότι είτε τον 20όν αιώνα κυριαρχεῖ το χρήμα περισσότερον, παρά δέρως. Με άγαπη και έκτιμηση.

Κούλα Δ.

'Η δις ΠΟΠΗ ΜΠΙΜΠΗ (Πλιθαίνες), μᾶς γράψει :

Άγαπητό «Μπουκέτο». Πολὺ ώραία ή ίδεα σας νά σας άποκαλύψουμε τά αιθομάτα τους ή ναερές «Έλληνίδες περι ίδανικού σύζυγου». Λοιπόν, έρχομαι στην πρώτη έρωτησίς σας: Ποιδις είνε ένα ίδανικος σύζυγος; Άγαπητό μου «Μπουκέτο», ή ίδανικότης τών ανδρών του εικοστού αιώνος έχει έκαλεψει πρό πολλού. Ίδανικος σύζυγος για μένα θά είνε έκεινος που θά ζητήση όποιος τους γονείς μου δίχως προίκα, και λέγω δίχως προίκα, γιατί είμαι μιά κόρη πτωχή και δεν κάθομαι να πλάθω θνετρα, περιμένοντας το πριγκηπόπουλο του παραμυθίου να έρθη νά με πάρη. «Ενας νέος ηντιμός κι' εύγενικός, δι ποιος θά τούχει νά μ' άγαπηση και θά τον άγαπησης κι' έγω, θα συντελέσῃ στην εύτυχιά του γάμου μας.

Μεθ' ύποληψεως.

'Η δις «ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ» (Πάτρα), μᾶς απαντά :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Δέξουν και τη δική μου πατερίνη δινειροληπή περι τον ίδανικού σύζυγου. Για μένα δ' άνδρας που θά πάρω θάθελα νάναι πολὺ εύγενής, λίγο κοινωνικός και νά τον άρεσουν ή διασκεδάσεις και ποιό πάντα δικυνιστρογράφος. Κι' έπιτελον νά ένδικερπεταν πολὺ για την γυναίκα του, δηλαδή νά την ρωτά ποι πάει και ποι στέκεται κλπ. «Ετοι τόν θέλω έγω τόν άνδρούλη μου και τότε θά βρή μια γυναικούλα πολὺ καλή νοικουρέ και πολὺ τυπική. Θά σκέπτεσθε ίσως ότι αύτη ή σ-πάντησης είνε λιγό ήδιότροπη. Κι' έγω σας άπαντω όχι, δεν είνε. Είνε ή μόνη άλληθεια, γιατί ή γυναίκα πρέπει πάντοτε νά έχῃ στο μυαλό της την άγαπη τού άνδρα της. Είνε δι μόνος φόδος αύτος δι' τόν άνδρα και σπαραίτητος δρός, για τι σ' αύτη την έποχη ποι βρισκόμαστε οι άνδρες της κοινωνίας μας είναι πολὺ έπικινδυνοί. Έγω έτοι νομίζω ότι είνε. Σε μένα, όταν πάψη δ' άνδρας μου νά με ρωτά, δεν λέω ότι θά τον άπατησω, διλλά θά πάψω νά τόν άγαπω. Αλλά φεύ! Τά θνετρα αύτα μένουν πάντα θνετρα στα φτωχά κορίτσια, γιατί δυστυχώς σήμερα οι άνδρες δεν

Ίδον τώρα και ή άπαντησης της άδειλης της δίδος Νίκης Σ., ΡΕΝΑΣ Σ. :

Άγαπημένο μου «Μπουκέτο». «Επειτα από πολλούς δισταγμούς, απεριστίσιας κι' έγω ν' άπαντηση στην τόσο τασχινική έρωτησίς σου. Μάς ρωτάς ποιός είνε δι ίδανικος σύζυγος. Ακουσει λοιπόν, χρυσό μου «Μπουκέτάκι», και τη δική μου γνώμη στα έρωτηστά σου: «Ιδανικός σύζυγος για μένα είνε δι άγαπημένος που μόνον και είς αύτον συγχωρώνει διατάξατα, έπειδη τόν άγαπων τρελλά. «Οσο για εύτυχισμένος δι γάμο, θεωρώ μόνον τόν γάμο μαζύ του. Πώς μπορώ, «Μπουκέτακι» μου, να πώ δεν θά είνε εύτυχισμένος δι γάμος μαζύ του, έφοδον τόν άγαπων ;

Ρένα Σ.

'Η δις ΡΙΡΙΚΑ ΧΡΟΝΗ (Άλεξανδρεια), μᾶς γράψει :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Πόσες φορές δεν ξένουμε τόν ζευτό μου ολομάναχο! «Ερχονται στηγμές που ποι ποθώ τή στοργή, τήν αληθινή άγαπη. Ήχνων μιά ματιά γύρω μου νά δώ που πρέπει να φέρω και νά βρώ την άδελφη της ψυχῆς μου, τόν ίδανικό σύζυγο μου... Και ζώμας δέν θέλω πατάτια, δέν είμαι καθόλου σαπιτητικά. Θέλω δι άνδρούλης μου νά είνε και προστάτης μου, φίλος μου και έραστης μου. «Οχι πολύ πλούσιος, αλλά ίκανός νά μοι χαρίστη μιά ζωή άνετη, χωρίς έκεινες τις στερήσεις, που πού δηλητηριάζουν και τά πιό άγαπημένα άνδρογυνα. «Εναν συμπαθητικό, συσβαρό, κομψό και καθαρόδων σάνδρα (πρός θεού! ζώμας, δι χι μπριγιαντίνες και δρώματα), άρκετα υψηλό και δυνατό, που δταν θα βρισκεται κοντά μου νά μι φιδάμαι κανέναν. Πιό πολύ ζώμας ότι δι, θέλω καλή καρδιά και πολλή τρυφερότητα. «Όλη δέ ή ζωή μας νά έχῃ ως βάση την ζμοιστικα μας άγκητη και σεβασμό. Σάς άξιζουν χιλια εδγε, άγαπητά μας περιοδικά, που με τόν ώραίας σας έρωτηματα ξυπνήστε μέσα μας τις ίδιαθητές έπιθυμίες μας και κάνατε νά κυττάσουμε πιό βαθειά τό Είναι μας, για νά έχεωρίσουμε τόδις προγραμματικούς πόθους μας, που κατά την γνώμη μας θά κάνουν τή ζωή μας εύτυχη. Με πολλήν έκτιμησην.

Ριρίκα Χρόνη

'Η δις ΦΑΝΗ Κ. (Άθηναι), απαντά :

Άγαπητό «Μπουκέτο». Χθές τό βράδυ, κατά τύχην, έπεσες στά χέρια μου και τό ματιά μου δάεια έπεσαν στην έξης έπιγραφή: «Ποιόδη είνε δι ίδανικος σύζυγος;» Μ' δλη λοιπόν τήν άπειρια τών 18 χρόνων μου, δέν δισταζω να σ' απαντήσω. «Απορά διώμας πώς δη γνώμη μου γι' αύτό τό ζητημα είνε έντελων διαφορετική από τη γνώμη μών τόν θόσων άλλων δεσποινίδων, που άπηντηση, σαν στην έρωτηση σου. «Ιδανικός σύζυγος για μένα είνε έκεινος που θάθη γεμάτη τό βαθαντιόν του, τόσο γεμάτη, ώστε νά ίκανοποιή διλ μου τά γούστα. Μ' άλλους λόγους τόν θέλω δεύτερο Ροκέλλερ. Τόν φαντάζομαι σάν τό βασιλόπουλο τόν παραμυθιού πλούσιο, μά πολύ πλούσιο, γιατί στην έποχη που έφθασαμε, τό χρήμα παίζει

